

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 55 (10405) * 2021 m. liepos 24 d., šeštadienis

Kaina - 0,45 Eur

Paba diena

Šiandien saulė teka 5 val. 16 min., leidžiasi 21 val. 34 min. Dienos ilgumas 16 val. 18 min. Zodiako ženklas Liūtas. Mėnulio pilnatys.

Šeštadienį – Dargvilo, Kristinos, Živilės, sekmadienį – Aušrinės, Jokūbo, Kristoforo, Kristupo, Valimanto, Valiotės, pirmadienį – Daukinto, Joakimo, Onos, Onės, Anos, Anetos, Eigirdės, Milės, antradienį – Subarto, Sugintės, Nazaro, Natalijos, Svalios, Panteleono vardadieniai.

Liepos 24 – prieš 95 metus įkurta Lietuvos aklių ir silpnaregių sąjunga. Liepos 25 – Jokūbinės, Nuobaigos, Vilniaus globėjo Šv. Kristoforo diena, Jūros diena. Liepos 26 – Šv. Ona ir Šv. Joakimas, Pabaigtuvės.

„Pasitūsinkim“: prezidento „My way“! 2 p.

Jurginų puokštė – S. Moravskui 3 p.

Apmąstymui – dviejų poetų „žemininkų“ eilės 6 p.

Stovykloje „Judėjime ir plaukime kartu“

„Draugystė veža“. Mums pakeliui! 3-5 p.

Kaip gelbėtis nuo hemorojaus? 4-5 p.

Bendruomenę jungiantis projektas sušildė ne vieną širdį 8 p.

Prisiminti, negalima pamiršti

Vinco Mykoliaičio-Putino dvasia atgimsta jo tėviškėje

Prienų rajone, Naujosios Ūtos pietvakariniame pakraštyje įsikūręs Pilotiškių kaimas jau nuo seno apipintas įvairiomis legendomis. Tačiau šiandien, kaip ir daugiau nei prieš šimtą metų, šis Suvalkijos kaimelis kone geriausiai žinomas dėl jame gyvenusios Mykoliaičių giminės. Būtent čia prasidėjo vieno žymiausių XX amžiaus Lietuvos rašytojų Vinco Mykoliaičio-Putino kelias.

Kaip žinoma, poeto tėvai buvo pasiturintys valstiečiai, auginę gausią šeimą, o Mykoliaičių gyvenamoji vieta tuomet buvo viso kaimo papuošalas ir pasididžiavimas. Rašytojo tėviškė išsiskyrė ne tik savo grožiu ir trobomis ant kalnelio, kuriomis grožėjosi kiekvienas ejęs, jojęs ar važiuavęs pro Pilotiškių kaimą, bet ir savo šalta rimtimi bei uždarumu. Kadaiše V. Mykoliaitis yra prisipažinęs, kad šeimoje neskambėdavo daina, juokas ar pokštai. Laisviau buvo galima jaustis prie samdinių ar šiaip svetimų žmonių,

Šiuo metu V. Mykoliaičio-Putino tėviškėje gyvena ir ją rūpinasi poeto giminaičiai. Nuotraukoje – Julija ir Gintautas Mykoliaičiai.

tada ir tėvas pasidarydavo linksmesnis, o, pasibaigus metams, prieš Kalėdas, kai samdiniai išsiskirstydavo, šeimoje niūri nuotaika dar labiau sutirštėdavo.

Mykoliaičių sodyba išlikusi iki šių dienų. Visai šalia stūkso ir ištikimas, nebylus poeto jaunystės patikėtinis – taip jį yra pavadinęs pats V. Mykoliaitis – tėviškės kalnelis, anais laikais vadintas Kru-

šakalniui, o šiandien žinomas Aušrakalnio vardu. „Jį prisiminęs ir šiandien turiu prieš akis tą gimtųjų vietų peizažą, kuris nuo jo atsiskleisdavo, o ypač per saulėlydžius, kurie tiek kartų mane jaudindavo ramiais vasaros vakarais“, – 1962 m. vieno kūrybos vakaro metu sakė V. Mykoliaitis-Putinas.

(Nukelta į 2 p.)

V. Mykoliaičio-Putino šeimos seklyčia.

Ansamblis „Marginys“.

Perkant 5 m² plytelių – klijai SAKRET FFK tik 1 ct!

PASTATOMI VENTILIATORIAI VENETO

LIETAUS NUVEDIMO SISTEMOS STRUGA

ŠAŠLYKINĖS, KEPSNINĖS, GRILIAI IR JŲ PRIEDAI

Akcija galioja: 2021.07.01-2021.07.31

Kepyklos g. 17, Alytus
Tel. (8 315) 55970
www.lankava.lt

LANKAVA
starytinės medžiagos

Lietuvos padangėje sėkmė lydi užsienio sklandytojus

Antrą savaitę Pociūnuose vykstančio Europos jaunimo sklandymo čempionato (EJSC) organizatoriai tik šį trečiadienį lengviau atspūtė – pagaliau pavyko įvykdyti keturias skrydžio užduotis. Tiek ir reikia, kad varžybos būtų įvykdytos, bet skraidymai tęsis, kiek leis orai. O orai šią savaitę sklandytojams labai geri. Tiesa, klubinės klasės pilotams tai buvo jau penkta įvykdyta užduotis, nes antrą skrydžio dieną standartinės klasės pilotai lyg susitarę „sukrito“ į aikšteles, ir jiems pratimas buvo neįskaitytas.

Lietuvos padangėje sėkmė lydi užsieniečius – klubinėje klasėje lyderiauja Simon van den Eijkel iš Nyderlandų. Lietuvos garbę ginantis Jokūbas Motūza – devynioliktas, Titas Jovaiša – dvidešimt ketvirtas. Standartinėje klasėje nepralenkiamas vokiečių Simon Briel. Kaip jau rašėme, Laurynas Šupinys dėl sveikatos problemų po pirmos skraidymų dienos į padangę nekilo. Daug vilčių laukta iš Igno Bitinaičio, bet, ore susidūrus su Danijos pilotu, varžybas jam teko nutraukti. Tai atsi-

Simon van den Eijkel.

Simon Briel. Autorės nuotraukos

Jokūbas Motūza.

tiko liepos 15 d. popietę virš Merkinės miškų sukantis termike maždaug 1000 m aukštyje. Po smūgio Igno sklandytuvas tapo nevaldomas, ir teko gelbėtis parašytu, Danas nusileido į aikštelę. Abu pilotai gyvi, sveiki. Įvykis tiriamas.

Grįžęs į aerodromą Ignas nebuvo linkęs kalbėti ir juokavo: „Viskas gerai, tik šįkart teko nusileisti kitaip“.

Varžybų uždarymas – šį šeštadienį 12 val. Pociūnų aerodrome. Onutė Valkauskienė

Nuomonė

Rytas STASELIS

„Pasitūsinkim“: prezidento „My way“!

Opozicinės Valstiečių ir žaliųjų sąjungos (LVŽS) pirmininkas Ramūnas Karbauskis pranešė, kad ši politinė jėga laiko save Prezidento Gitano Nausėdos atrama Liberalų ir konservatorių valdomame Seime. Pono Karbauskio požiūris į Prezidentą ligi šiol buvo įvairus. Ir teigiamas, ir gana neigiamas. Tačiau naujusias LVŽS lyderio reveransas ko gero yra susijęs su griežta p. Nausėdos pozicija dėl partnerystės (nebūtinai vienos lyties, beje) įteisinimo.

Įdomu, ar LVŽS požiūris pasikeis, jeigu Seimo dauguma pagaliau apsvaistys ir priims stambius žemvaldžius apribojančius įstatymus, ką senokai žada nuo buvimo opozicijoje laikų. Dar įdomiau, ar Prezidentas tokius įstatymus pasirašys, ir ką tada Seime sakys jo „parlamentinė atrama“?

Prezidentas dėl tokios atramos gali turėti nemenkų politinių problemų. Bendresniu požiūriu, bendravimas su p. Karbauskiu politinėmis temomis gali nebūtinai atitikti tą, kuriuo dabar sako besikliaujantis p. Nausėda – su žmonėmis. Mat p. Karbauskis yra toks mažesnio kalibro Viktoras Uspaskichas. Abu abu tokiu: yra tik jų pačių asmeniškai politinė nuomonė beigi jų verslo interesai. Darbo partija ir LVŽS yra tokie patys Lietuvos politikos „uabai“. Gal tik LVŽS turi šiek tiek romantiško (kaip p. Karbauskis įsivaizduoja) polėkio.

Kita vertus, kada Prezidentas užsiėmęs karais su ministrais ir nevertina žiniasklaidos, jam toks aljansas gali tikti. Bent jau laikinai. Kadencijos dvejų metų sukakties proga jis išsijuošęs pasakojo, kaip sėkmingai Briuselyje organizavo vakcinų tiekimą ir kaip šį nuopelną dabar suknišo sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulkys. Tačiau visiškai nemėgino paaukoti bent mažą dalį savo turimo visuomenės pasitikėjimo, kad pakviestų skiepytis dėl to neapsisprendusių šalies gyventojus.

Tuo pat metu Nacionalinis visuomenės sveikatos centras skelbia aliarmą: šį savaitgalį Klaipėdoje vykiančios Jūros šventės organizatoriai esą spjovė į visus pandemijos pavojus ir žada uostamiestį užtvindyti intensyviais renginiais, prekybos buma. Viešosios įstaigos (VŠĮ) „Klaipėdos šventės“ atstovai tvirtina besilaiką visų Vyriausybės priimtų nutarimų ir normų. Tai gi nežada pažeisti COVID-19 prevencijos taisyklių.

Nepriklausomas interneto portalas „Atvira Klaipėda“ (AK) anksčiau šiemet skelbė, kad šiai VŠĮ vadovauja Liutauras Galinis - iki š. m. kovo p. Nausėdos patarėju dirbęs veikėjas. Jis užėmė šią poziciją po to, kada iš VŠĮ „Klaipėdos šventės“ pareigū pasitraukė kitas jos vadovas – Ovidijus Zibalis, pabuvęs poste vos dvi savaites. Ponas Galinis įstaigon mėgino įsidarbinti anksčiau, tačiau nesėkmingai.

Prieš dvejus metus, AK teigimu, p. Galinis būsimą prezidento rinkimų štabe Klaipėdoje dirbo kartu su Inga Grubliauskiene – uostamiesčio mero sutuoktine.

Meras patriūbuos, galbūt sudainuos Franko Sinatros „My way“, kaip per p. Nausėdos kampaniją, šventę gal aplankys ir pats Prezidentas. Visi „pasitūsins“, o žiniasklaida nesėkmingai ieškos net ne antikovidinės tvarkos pažeidimų, o sveiko proto. Po kurio laiko kuria nors proga galėsime pasiklausti Jo Ekscelencijos strėlių, kur dar nusidėjo Simonytė su Dulkiu. Ir žinoma, žiniasklaida.

Sakysite, insinuacija, sąmokslų teorija... Pamatysim, kada Dulkiui su Simonyte teks užsikrėtusiuosius skaičiuoti.

Japonijos statytojai pasirinko vieną naujausių „Doletos“ produktų

ATLIKTI DARBAI: Mūsų langai ir durys sumontuoti baigtame statyti poilsio paskirties name Japonijoje. Tekančios saulės šalies statytojai pasirinko vieną naujausių mūsų technologų ir dizainerių produktą „Doleta Modern 10“.

Šios sistemos langai pasižymi ypač geromis šiluminėmis savybėmis ir atitinka pasyviame namui taikomus reikalavimus. Šiame name sumontuoti langai pagaminti iš dygiuotos pušies FSC100%, o iš išorės kaustyti aliuminiu, kuris padengtas matine juodo grafito spalva (RAL 9011).

UAB „Doleta“ informacija

Vinco Mykolaičio-Putino dvasia atgimsta jo tėviškėje

(Atkelta iš 1 p.)

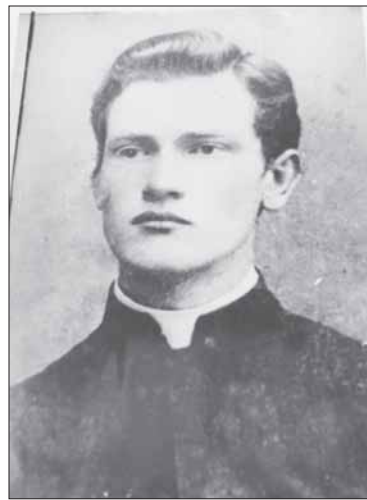
Dabar poeto gimtojoje sodyboje gyvena ir ja rūpinasi V. Mykolaičio giminaičiai. Kaip „Gyvenimo“ skaitytojams sakė jauniausias Mykolaičių giminės palikuonis **Julius**, būti šios giminės atstovu – tai ne tik garbė, bet ir įsipareigojimas. Todėl čia gyvenanti ir poeto atminimą puoselėjanti Mykolaičių šeima kone visą savo laisvą laiką skiria žmonėms, užsukantiems pasižvalgyti po poeto tėviškę, o pats Julius yra V. Mykolaičio-Putino kūrybos skaitovas.

1971 m. šioje sodyboje buvo įkurtas ir V. Mykolaičio-Putino muziejus, liepos 17 dieną minėjęs jubiliejinę 50-ties metų sukaktį. Autentiškoje seklyčioje atkurta rašytojo vaikystės aplinka, eksponuojami senieji baldai, knygos, nuotraukos. Šiuo metu čia eksponuojama ir **Rasos Sakalauskienės** fotografijų paroda „Tėviškės ilgesys“, kurioje šventu nuoširdumu ir meile autorė atveria kadaise tose sodybose vykusius gyvenimus, rūpesčius, džiaugsmus ir laike išsisklaidžiusias svajones – visa tai, kas taip artima ir poeto kūrybai. Beje, kaip renginio metu pastebėjo Prienų r. savivaldybės administracijos direktorės pavaduotojas **Algis Marcinkevičius**, Prienų krašte tai yra kone vienintelė išsaugota gimtoji sodyba, virtusi muziejumi. „Tai ne tik muziejus, bet ir socialinis objektas, į kurį žmonės susirenka iš aplinkinių kaimų“, – sakė Naujosios Ūtos seniūnijos seniūnas **Algis Aliukevičius**, prisipažindamas, jog pradėjęs eiti seniūno pareigas, pirmiausia aplankė būtent V. Mykolaičio-Putino tėviškę.

Gimtosios rašytojo Suvalkijos apylinkės apdainuotos ir aprašytos, kaip lygumų kraštas, tačiau čia esama ir vienos kitos kalvelės. Būtent toks nedidelis kalnelis, ant kurio anuomet augo palinkęs gluosnis, o ant to gluosnio svyruonėlio buvo prikaltas metalinis kryželis, skyrė ir gimtąjį poeto Pilotiškių kaimą bei netoliese esančius Gražiškius. Praeidami ar pravažiudami pro šį Kryžiaus kalnelį vyrai nusiimdavo kepurės, o moterys persižegnavo. Vinco Mykolaičio sesuo Magdalena kadaise rašė, kad mažasis Vincukas, pirmiausia, savo motinos

Autentiškoje seklyčioje atkurta rašytojo vaikystės aplinka, eksponuojami senieji baldai, knygos, nuotraukos.

Vienas žymiausių XX amžiaus Lietuvos rašytojų, poetas, dramaturgas Vincas Mykolaitis-Putinas jaunystėje.

vedinas, vėliau, lankydamas Gudelių mokyklą, o dar vėliau, jau būdamas kunigu, kiekvieną kartą eidamas per tą kryžiaus kalnelį, pro tą gluosnį svyruonėlį su kristaus kančia, turėdavo savo jautrią, poetišką sielą pajusti ten glūdinčią savotišką mistiką, savotišką paslaptį. „Ar kartais ne per tą kalnelį beieinančybtelejo šviesi kūrybinė kibirkštis, kuri įkvėpė Putiną parašyti „Rūpintojėlį“?“, – atsiminimuose svarstė **M. Mykolaitytė-Slavėnienė**.

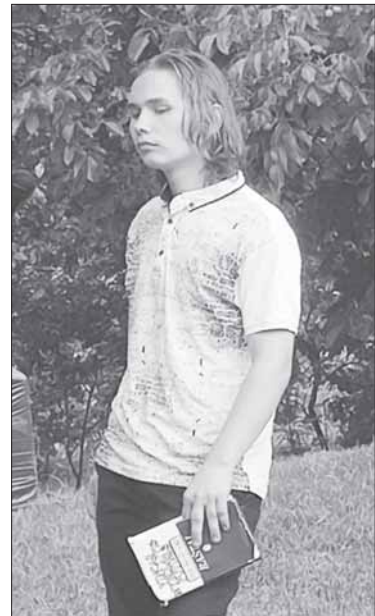
Anot Marijampolėje veikiančio V. Mykolaičio-Putino muziejaus muziejininkės **Valės Klesevičienės**, poeto kūrybos tyrinėtojų nuomone, „Rūpintojėlis“ – tai vienas gražiausių Putino lyrikos šedevrų, kurio išskirtinį charakterį kadaise pabrėžė ir rašytojas Balys Sruoga. Dar 1926 m. pirmą kartą žurnale „Židinys“ publikuotas eilėraštis vėliau buvo išverstas ir į užsienio kalbas. Tuo rūpinosi V. Mykolaičio sesuo Magdalena, tačiau pats poetas ne kartą yra rašęs, kad „Rūpintojėlis“ – jokiais svetimas kalbas neišverčiamas.

Simboliškai šiandien čia, lietuvių literatūros klasiko gimtinėje, eksponuojama ir iš Balbieriškio kilusio medžio drožėjo **Eirimo Martūno** medinių rūpintojėlių, žvelgiančių pro seklyčios langus, paroda.

Pats poetas, atsakydamas į kultūrinės anketos „Kaip jūs rašote“ klausimus, yra užsiminęs, kad „Rūpintojėlį“ jis parašė, įgyvendindamas jam patikusį dainos motyvą. Mat, V. Mykolaitis Putinas labai mėgo muziką ir vasaros atostogų metu į tėviškę važiuodavęs su kaimo sutartinėmis, plaukiančiomis per laukus ir miškus. Jeigu jam būnant seklyčioj pasigirdavo daina, jis tuojau pat plačiau praverdavo langus arba paskubom išeidavo į sodą. Dažniausiai sustodavo sodo pakalnės pievutėje, kur dainavimas buvo geriausiai girdėti, todėl, išėjęs pasiklausti, į vidų greit negrįždavo... Ar tai vaikštinėdavo savo sodyboje, ar tai šviesų mėnesėtą vakarą pasukdavo jau

Poeto kūrybos tyrinėtojų nuomone, „Rūpintojėlis“ – tai vienas gražiausių Putino lyrikos šedevrų. Simboliškai čia, poeto gimtojoje sodyboje, eksponuojama ir iš Balbieriškio kilusio medžio drožėjo **Eirimo Martūno** medinių rūpintojėlių paroda.

Mykolaičių giminės palikuonis **Juliaus Mykolaičio** teigimu, būti šios giminės atstovu ne tik garbė, bet ir įsipareigojimas.

nušienautų pievų takeliais Aušra-kalnio link. Todėl ir šeštadienio popietę, minint 50 metų muziejaus sukaktį, poeto taip pamėgtame sode skambėjo muzika, kurią dovanojo ansamblis „**Marginy**“ ir **Lijana Sarnickienė**.

Vincas Mykolaitis-Putinas buvo vyriausias vaikas šeimoje, ypatingas ryšys jį siejo su seserimi Magdalena, kurią vyresnysis brolis išleido į mokslus, o Magdūtė rūpinosi jo kūrybos populiarinimu. Magdalena Mykolaitytė-Slavėnienė apie brolių ir jo kūrybą nemažai yra pasakojusi ir savo atsiminimuose, tačiau ir ji pati turėjo polinkį literatūrai. „Mūsų šeimoje, be manęs, literatūrinių gabumų turi dar jaunesnieji – Magdūtė ir brolis Juozas...“, – „Atsiminimuose“ rašė V. Mykolaitis-Putinas. Anot rašytojos, buvusios Maironio literatūros muziejaus direktorės **Aldonos Ruseckaitės**, pati Magdalena buvo talentinga poetė, tačiau čia, gimtajame Pilotiškių kaime, liko nepelnitai užmiršta. Todėl renginio metu nuskambėjo idėja, jog 2023 m., minint 130-ąsias V. Mykolaičio ir 115-ąsias jo sesers Magdalenos gimimo metines, savo tėviškėje turi suspindėti bei suskambėti ir Magdalena Mykolaitytė. „Tai patiktų ir didžiajam klasikui V. Mykolaičiui, nes jie iš tikrųjų vienas kitą labai vertino“, – sakė A. Ruseckaitė.

Rimantė Jančauskaitė

Projektą remia

SPAUDOS, RADIJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

Kultūra: mumyse ir šalia mūsų

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Jurginų puokštė – S. Moravskiui

Liepos mėnesį minimos Stanislovo Moravskio gimimo metinės, šia proga Nemajūnų dienos centras kartu su Birštono viešosios bibliotekos Nemajūnų filialu suorganizavo išvyką į Nemajūnų kapines.

Mūsų tikslas buvo aplankyti kapinėse pastatytą koplyčią, kurioje palaidotas žymus lietuvių dvarininkas, gydytojas, keliautojas, rašytojas Stanislovas Moravskis. Bibliotekininke papasakojo vaikams kuo šis žmogus ypatingas mūsų kraštui. Prisimintas Ustronės dvarelis, kuriame jis gyveno, kalbėta apie knygą „Nuo Merkinės iki Kauno“, kurioje jis kruopščiai aprašė savo kelionės išpūdžius.

S. Moravskis buvo jurginų auginimo Lietuvoje pradininkas. Tad jo atminimui kasmet koplytėlėje pamerkama įvairiaspalvių jurginų puokštė.

Eitmyra Grybauskienė

„Nemuno galiūno“ taurė iškeliavo į Latviją

Liepos 6-ąją Birštone XXII kartą surengtose tradicinėse tarptautinėse „Nemuno galiūno“ varžybose sėkmė lydėjo latvių Marij Krieveli (27 m.). Vicečempiono vardą iškovojo marijampolietis Audrius Jokūbaitis (31 m.), trečią vietą užėmė Saulius Skikas (33 m.) iš Pakruojo.

Dėl „Nemuno galiūno“ vardo varžėsi aštuoni vyrai. Kartu su lietuvišiais jėgą demonstravo minėtas latvis bei estas **Kaido Kuusik**. Jam atiteko penkta vieta. Ketvirtas liko Džukijos sostinės atstovas **Modestas Truckus**, šeštas – **Vytenis Pauža** (Vilnius), septintas – **Rokas Černiauskas** iš Varėnos, aštuntas – **Mindaugas Jaras** (Vilnius).

Galiūnai varžėsi penkiose

rungtyse. Jie traukė vilkiką, kėlė „Apolono“ ašį, vertė padangą, laikė 36 kg sveriantį Didžiojo kunigaikščio Mindaugo kalaviją, nešė naščius ir lagaminus. Šiose rungtyse du kartus pirmas buvo marijampolietis A. Jokūbaitis ir tris kartus – M. Krievelis.

Varžybos, kaip visuomet, sulaukė nemažo birštoniečių ir svečių susidomėjimo. Išpūdingas atidarymas: galingai riauimojančiais mo-

tociklais varžybų dalyvius atvežė baikerių klubo „Crazy In The Dark MC“ nariai. „Nemuno galiūno“ organizatorius ir vyr. teisėjas birštonietis **Vidas Blekaitis** susirinkusiuosius sveikino žygiuodamas garbės ratą su rankose aukštai iškelta Lietuvos trispalve.

Onutė Valkauskienė
Autorės nuotrauka

„Draugystė veža“. Mums pakeliui!

Tai, kas
išaugina...

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Rubrikos „Bendruomenių seklyčia“ herojai – ilgamečio LRT socialinės atsakomybės projekto „Draugystė veža“ šių metų iniciatyvos „Mums pakeliui!“ dalyviai, kurie jau keliolika dienų eina tarptautiniu Šv. Jokūbo keliu.

Žygeiviai, pasiryžę nužingsniuoti 500 km Lietuvos piligrimų keliu – Camino Lituano – nuo Žagarės miestelio (Joniškio r.) iki Seinų (Lenkija), liepos 19 dieną pasiekė tarpinę nakvynės vietą Prienuose ir Birštone. Per dieną įveikus 26 km, žygeiviai Beržyno parke smagiai, skambant dainoms, pabendravo su Prienų rajono savivaldybės meru **Alvydu Vaicekausku** ir kitais prieničiais, pasidžiaugė vietinių svetingumu. Atgavę jėgas po gero poilsio, o kai kurie – ir po profesionalaus masažo, antradienio rytą iniciatyvos dalyviai aplankė Revuonos parką, nusifotografavo prie LDK Kęstučio paminklo ir tęsė žygį Birštono link. Apie jų patirtis, nuotykius, išpūdžius iš žygio ir susitikimų su įdomiais žmonėmis galima išgirsti LRT reportažuose bei rasti lt.lt Mediatekoje.

(Nukelta į 5 p.)

„Camino Lituano“ žygeiviai – neįgalieji ir jų palydovai – Prienuose.

LASS Prienų filialo narės, su pirmininke **I.Karsokaite** prisijungusios prie iniciatyvos „Mums pakeliui“, įveikė kelio atkarpą nuo Greimų tilto iki Birštono.

Autorės nuotraukos

Vitalija, Aistė ir Margarita tikisi, kad jų draugystė tęsis ir po šio žygio.

Apmąstymui – dviejų poetų „žemininkų“ eilės

Liepos 15 d. į Birštono kurhauzą rinkosi ištikimi Birštono viešosios bibliotekos organizuojamų renginių ir aktorius Andriaus Bialobžeskio gerbėjai. O ir vakaras buvo neeilinis – jame aktorius klausytojams dovanojo poetų „žemininkų“ – Vytauto Mačernio ir Henriko Nagio – eiles, skaitė laiškų ištraukas, geriau atskleidžiančias jų kūrybos panašumus, bendrystę ir sudėtingus santykius su artimiausia aplinka.

Abu kūrėjai atstovavo humanistinei lietuvių literatūros tradicijai, buvo intelektualūs mąstytojai, turėję filosofinės išvalgos dovaną. Vienintelis skirtumas – kūrybinis V.Mačernio gyvenimas buvo intensyvesnis, bet ir labai trumpas – jis netikėtai baigėsi 1944 m. poetui žuvus nuo atsitiktinio sviedinio skeveldros, o H.Nagys dar iki 1996 m. aktyviai rašė ir reiškėsi išeivijoje.

A.Bialobžeskui vykusiai parinkus skaitomus tekstus, pavyko atskleisti abiejų kūrėjų mąstysenos sudėtingumą, jų idealus ir laikyseną

Aktorius A. Bialobžeskis ir kompozitorius, trimitininkas L. Rupšlaukis.

politinių sistemų sandūroje. O minint Vytauto Mačernio 100 metų gimimo sukaktį, aktorius suintrigavo klausytojus, paskaitęs ištraukas iš poeto ir jo sužadėtinės, amžinos meilės Bronės Vildžiūnaitės, kuri gyva iki šiol, susirašinėjimo. Ši graži, romantiška, tačiau tragiška meilės istorija nepaliko abejingų. Apmąstant žmogaus ir poeto likimą, labai tiko kompozitoriaus, trimitininko

Lino Rupšlaukio atliekami muzikiniai kūriniai.

Birštono viešosios bibliotekos direktorė Alina Jaskūnienė nuoširdžiai padėjo A. Bialobžeskui ir L. Rupšlaukiui už vientisą programą ir sukurtą nuotaiką. Prie vakaro organizavimo prisidėjo Birštono kultūros centras, renginį rėmė Lietuvos kultūros taryba.

Dalė Lazauskienė

aplinkinį pasaulį gauname iš tėvų, vaikystės patirtys daro poveikį visam gyvenimui. Pasąmonė valdo atminties mechanizmą. Ligų ir problemų šaknų reikia ieškoti praeities įvykiuose.

Tam, kad pasveiktume, turime pakeisti savo mąstymą. Kiekvienas žmogus yra Visatos dalis, gyventi reikia pagal jos dėsnius. Žmonės neįtaria, kokie resursai slypi kiekviename iš mūsų. Jie turi kuriamųjų ir griaujamųjų galių. Žmogus išsivedė, užpyko, iškeikė ir taip kažkam pasiuntė griaujamąją mintį. Bet ji grįžta skausmo ir kančios pavidalu. Išreiškite meilę, pasiuntem teigiamą jausmą, ir jis grįžta džiaugsmo ir sėkmės pavidalu.

Knygoje daug pamąstymų apie griaujamąsias jėgas, kurias dažnai nešiojame savyje. Tai puikybė, egoizmas, smerkimas, panika, neapykanta, pagyrūniškumas, kaltės jausmas, melas, pavydas. Net užuojauta. Kodėl gi? Užuojauta gerai, jei padedi patarimais, veiksmais, bet blogai, jei įsijauti į svetimas problemas ir tarsi jas didini.

Apie ligas, jų priežastis, minčių galią, pasveikimus yra daug knygų. Tačiau būtent šioje radau daugelio reiškinį paaiškinimus. Kai kuriuos gyvenimo įvykius teko permąstyti ir įvertinti iš naujo. Knyga sukėlė įvairių minčių: ar gali dar ką nors pakeisti savo gyvenime?

Kai sužinai ką nors įdomaus, norisi ir kitiems papasakoti. Todėl patariau knygą perskaityti klubo nariams, o paskui pasidalinti mintimis, patyrimais, pamąstymais. Tą daugumą „Versmenės“ klubo narių ir padarė. Gamtoje, medžių pavėsyje kalbėjomės, prisiminėme savo patirtis, išklaustas paskaitas, perskaitytas knygas, pritarėme arba ne draugų bei knygos autoriaus mintims. Aišku, be oficialiosios medicinos nuo sunkių ligų sunku pasveikti, bet turi pats padėti gydymui. O kaip sau padėti, gerų patarimų radau knygoje šokiruojančiu pavadinimu „Pamilk savo ligą“.

Stanislava Valatkevičienė, klubo narė

Stovykloje „Judėkime ir plaukime kartu“

Liepos 12-16 dienomis Birštono sporto centras jau penkioliktą kartą organizavo vasaros stovyklą „Judėkime ir plaukime kartu“.

Žuvinto biosferos rezervate.

Susitikę pirmą dieną, visi susipažinome su stovyklos programa, išklausėme saugaus elgesio instruktažą, pasirošėme stovyklai.

Kitą dieną vykome į ekskursiją po Žuvinto rezervatą. Ši pirmoji Lietuvos saugoma teritorija įsteigta prof. T. Ivanausko iniciatyva dar 1937 m. Puikiai renovuotame pastate susipažinome su unikaliu rezervatu, jo vandenija, augalija ir paukščiais, kuriuos galėjome stebėti per galingus žiūronus. Mediniu taku ėjome į pelkę, kurioje galėjome pasijusti gamtos dalimi.

Liepos 14 d., susikrovę palapines ir visą reikalingą mantą, išvykome prie Guostos ežero Prienų rajone. Pasistatėme 16-kos palapinių miestelį, kur nakvojome dvi naktis. Dienomis vyko užimtumo veiklos.

Stovykloje dalyvavo lengvaatlečiai ir teniso sekcijų sportininkai. Visi, išmokę plaukti, dalyvavo plaukimo varžybose, kurios vyko labai smagiai. O apdovanojimais buvo itin geri...

Noriai žaidėme badmintoną vieneto ir dvejeta grupėse.

Didelę staigmeną padarė viena mama, dirbanti inspektore Kauno PGV Prienų priešgaisrinėje gelbėjimo tarnyboje, kuri vaikus supažindino su saugaus elgesio prie vandens taisyklėmis, taip pat pamokė, kaip elgtis gaisro atveju, papasakojo, kam reikalingas telefono numeris 112. Vaikus nustebino Prienų rajono savivaldybės priešgaisrinės tarnybos Stakliškių ugniagesių komanda, autocisternos vandeniu smagiai atgaivinus stovyklautojus.

Smagu pasidžiaugti stovykloje įvykusių varžybų rezultatais. Badmintono varžybose tarp dvejetų pirmą vietą iškovojo Dovydas Tolis ir Arijus Baranauskas; antrą vietą pelnė Armanda Tolytė ir Dainius Ambrakaitis; trečia vieta atiteko Domui Šiugzdiniui ir Jokūbui Pempei.

Armanda Tolytė
Stovyklautoja

Užimtumo veiklos stovykloje.

Knygos galia

Mokslas iki šių dienų negali paaiškinti žmogaus psichikos sudėtingumo. Dar per mažai informacijos apie tai, kaip sielos skausmas tampa kūno skausmu, kitaip tariant, liga. Todėl vis daugiau fizinių negalavimų siejama su psichosomatine kilme. O kas yra psichosomatika? Tai du graikiški žodžiai, psyche – siela ir somos – kūnas. Dabartinėje kalboje psichosomatika reiškia, jog kūno ligą sukelia emocijos.

Kai žmogų ištinka bėda, jo galvoje ima kunkuliuoti mintys, ieškoma atsakymų į daugybę „kodėl“. Šeimoje atsiradus onkologiniam ligoniui, pradėjome domėtis ligos priežastimi ir jos gydymu. Žinoma, kreipėmės į medikus. Skaitėme tam skirtą literatūrą. Gerai žinomas garsumo gydytojas Juozas Ruolia knygoje „Septynios galimybės“ rašo, kaip gydytis vaistažolėmis, jų deriniais. Jis gerai išmano gydomąsias augalų savybes, individualiai pritaiko kiekvienam ligoniui.

Labiau sudomino Valerijaus Sinelnikovo knyga „Pamilk savo ligą“. Medicinos institute jį mokė, jog norint išgydyti ligonį, reikia surasti ligos priežastį ir ją pašalinti. Tačiau per šešerius mokslus jis taip ir nesužinojo, kaip tą padaryti. Suprato, kad oficialioji medicina to nežino, nes vaistai ligas tik prislopina, todėl jos dažniausiai atsinaujina. Autorius pradėjo domėtis gydymu vaistažolėmis, liaudies medicinos receptais, užkalbėjimais, bio laukais, homeopatija. Buvo ir nesėkmių. Tada pradėjo mokytis psichologijos ir psichoterapijos, iš-

savino hipnozė ir pradėjo tyrinėti žmogaus sąmonę. Autorius suprato, kad ligos priežastys slypi žmogaus viduje, ir kad kiekvienas žmogus pats susikuria ligą. Yra kažkokios giluminės priežastys, nulemiančios vienos ar kitos ligos vystymąsi. Galia, kuri sukuria mūsų likimą, yra mumyse. Kiekvienas žmogus sukuria savo pasaulį, todėl patys galime jį pakeisti. Jei kažkas netenkina, išsiaiškiname ir pašaliname problemas. Mūsų mintys pagimdo tam tikrą gyvenimo programą.

Autorius atrado žmogaus sąmonės ir pasąmonės programavimo modelį, pagrįstą tam tikrais dėsniais. Mūsų smegenys, mūsų sąmoninis protas programuojamas nuo vaikystės. Vėliau tik naudojame toms programoms. Pagal žodyną, sąmonė – tikrovės atspindėjimas žmogaus smegenyse (sąmoningas protas). O pasąmonė – nevisiškai išsąmonintos mintys, jausmai, vaizdiniai (nesąmoningas protas). Taigi pasąmonė – tarsi povandeninė ledkalnio dalis. Joje saugoma informacija ir iš prosenelių gyvenimų. Tam tikrą požiūrį į save ir

Kultūra: mumyse ir šalia mūsų

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Bendruomenę jungiantis projektas sušildė ne vieną širdį

„Šeimos pozityvumo stiprinimas“ – toks yra gerą žinią nešančio projekto pavadinimas. Jis skirtas šeimoms ir bendruomenės ugdymui, padedantis suburti žmones, mažinantis socialinę atskirtį bei plečiantis akiratį. Šio projekto sutartis buvo pasirašyta 2020 m. pavasarį – kovą, o veiklos pradėtos vykdyti praėjusių metų birželį. Supirktos priemonės, vyko savanorių mokymai, tikslinės grupės veiklos. Daugiau nei metus trukęs projektas jau baigiasi. „Beliko atsiskaityti už įgyvendintas veiklas ir suvalgyti tortą“, – juokauja projekto vadovė Levutė KARČIAUSKIENĖ, sutikusi išsamiau papasakoti apie projektą „Šeimos pozityvumo stiprinimas“.

Projektas

Tai – Dvariuko bendruomenės projektas, finansuojamas Europos socialinio fondo lėšomis, vienas ir didesnių – jo sąmata yra per 20 tūkst. eurų. Jis skirtas Dvariuko bendruomenei, kurioje yra apie 2 000 gyventojų.

Projekte prireikė ir savanorių – tai jaunimas, padedantis paruošti patalpas ar inventorių, atnešti daiktus, išdėlioti kėdes, paduodantis buteliuką vandens ar maisto mokymų bei ekskursijų metu, padedantis išspręsti su informacinėmis technologijomis susijusius klausimus. Iš viso projekte veikė 8 savanoriai.

Kalbant apie dalyvius, su ES FA projekto kuratore ir Prienų miesto Vietos veiklos grupės pirmininku **Mindaugu Ruku** sutarėme, jog turi būti ne mažiau kaip 20 žmonių tikslinė grupė, kuriai keliami reikalavimai: ne mažiau nei 10 žmonių, patiriančių socialinę atskirtį – tai neįgalieji, daugiavaikės šeimos, pensininkai. Kitas 10-tukas žmonių galėjo būti dirbantieji.

Surinkti tikslinę grupę buvo nelengva. Teko prašyti pagalbos valstybinių institucijų, bendruomenės pirmininkės **Grażinos Bendinskienės**, klausiant, ar yra daugiavaikių šeimų, neįgalieji, nes ji kvietimą daug žmonių neatsiliepė. Buvo ir tokių, kuriuos labai norėta įtraukti, tačiau nepavyko.

Veiklos

Tikslinei grupei ir savanoriams buvo organizuoti mokymai, tiesa, savanorių mokymai truko tik dvi dienas. Tikslinei grupei organizuoti trijų dienų praktiniai mokymai. Tris dienas skaidėme po keturias valandas.

Pirmoji veikla – vaikščiavimas šiaurietiško ėjimo lazdomis, kurias nupirkome iš projekto lėšų, taip pat kompiuterinio ra-

tingumo kursai – buvo mokomasi ir pačių pagrindų – vyresni mokėsi tiesiog naudotis kompiuteriu ar socialiniame tinkle *Facebook* pakeisti nuotrauką, labiau pažengusiuosius domino elektroninio parašo kūrimas ir pan. Kursai apėmė platų kontekstą. Trečia veikla – sveikos gyvensenos mokymai. Labai paprastai buvo kalbama su bendruomenės slaugytoja apie maistą, maisto suderinamumą, juokavom, jog turėtų būti atskiros šiukšliadėžės panaudotoms kaukėms ir pirštinėms, o ir po pusės metų jos išties atsirado prekybos centruose.

Vėliau buvo numatyta 10 bendruomenės susirinkimų, juose vėlgi turėjo dalyvauti ne mažiau 20–ties tikslinės grupės narių, savanoriai, naujai prisijungę projekto dalyviai. Susirinkimų metu vaikščiodavom su šiaurietiško ėjimo lazdomis – laikas nebuvo terminuotas. Išvaikščiavom Dvariuką, per tiltą eidavom į Papriene. Iš projekto lėšų nupirkom smiginį, žaidimo „petankė“ rinkinį ir tiesiog susirinkdavom pažaišti. Šios veiklos buvo skirtos suburti bendruomenę. Taip pat įsigijome ir kito inventoriaus, skirto pagerinti susitikimus ir planuojamas veiklas – gera sulankstoma palapinė, stalai, kėdės, suolai, garso kolonėlė, lauko teniso tinklas ir kt.

Organizuotos ir išvykos, ekskursijos. Buvo numatytos trys edukacijos – viena Raudondvaryje, ten kartu su menininke, tautodailininke piešėme ant molinių puodelių, kurie liko kaip suvenyras, taip pat vyko šokių pamoka. Į šią edukaciją važiavo 27 žmonės, projekto dalyviai ir savanoriai, – kaip ir numatyta projekte.

Dvi edukacijos vyko Prienų krašto muziejuje. Mokėmės pinti Joninių vainikus, šei-

Akimirkos iš ekskursijų ir edukacijų Gelgaudiškio dvare ir Prienų krašto muziejuje.

moms buvo padovanoti kepalėliai duonos. Paskutinė buvo pynimo edukacija „Kodėl atsirado audimas“, kurioje nusipynėme juosteles arba apyrankes, mokėmės rišti pinikus (makrame technika). Edukacijose dalyvavo ne mažiau kaip 10 tikslinės grupės žmonių, savanoriai – iš viso po 27 asmenis.

Į visas edukacijas galėjo eiti visi to norintys Dvariuko gyventojai, žinoma, jie buvo registruojami. Svarbu buvo ir tikslinė grupė – ne mažiau 10 žmonių, patiriančių socialinę atskirtį.

Taip pat projekto pradžioje bendruomenė siūlė tris vietas, kuriose norėtų apsilankyti. Iš pasiūlytų variantų kartu su bendruomenės pirmininke pasirinkome vykti į Klaipėdą, Biržus ir Suvalkijos dvarus. Į Klaipėdą vežėmės daug vaikų, kadangi tai šeimos pozityvumo stiprinimo projektas, smagu, kartu su gidais aplankėme Biržų pilį, smegduobes, Karvės olą.

Trečioji kelionė pakvietė į Suvalkijos dvarus. Laikydami karantino reikalavimų, samdėme didelį autobusą, todėl buvo užtikrinti saugūs atstumai tarp žmonių. Ekskursijoje dalyvavo daugiau nei 40 žmonių. Aplankėme tris gražiausius dvarus: Paežerių, Zyplių ir Gelgaudiškio. Taip pat apžiūrėjome Jono Basanavičiaus tėviškę, edukacijos metu skanavome blynus.

Aišku, ekskursijų išlaidas galėjome pa-

dengti 27 asmenims, kaip ir buvo numatyta projekte.

Bendruomenės nariams labai patiko išvykos ir ekskursijos, todėl net suprastdami, jog projektas baigėsi, ir nemokamų bei dalinai finansuojamų veiklų nebus, jie trokšta keliauti vėl ir vėl.

Nauda

Projektas pakliuvo tarp trijų geriausių miesto projektų, o svarbiausia – patiko žmonėms. Na, o kalbant apie naudą iš kultūrinės pusės, labai smagu matyti žmones, besidžiaugiančius savo nuotraukomis, faktų, jog „ir aš čia buvau“. Kartais atrodo, kad neįgalus ar jau pensijoje esantis žmogus jaučiasi niekam neįdomus ir niekam nereikalingas, tačiau taip nėra, ir šis projektas būtent tai parodė – svarbu prieiti prie žmogaus, paklausti, kaip jis jaučiasi, ar jam patinka, ar jį žiūrima pagarbiai – šie dalykai ir yra projekto nauda. Be to, labai džiaugiuosi, kad šeimos galėjo išvažiuoti į ekskursijas su gidu ar dalyvauti edukacijose – tokios veiklos visada sustiprina šeimą. Būdami visi kartu žmonės gali praplėsti akiratį, pabendrauti, pakalbėti ne apie rutininius darbus, kainas ar įgrisusią pandemiją, o tiesiog apie kultūrą, taip pat aplankyti naujas vietas, išgirsti gidų pasakojimus, pamatyti savo kaimyną kitame amplyje, kitoje aplinkoje. Šis projektas sušildė žmonių širdis.

Užrašė Gerda Minajevaitė

Ruošiantis vaikščioti su šiaurietiško ėjimo lazdomis.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisGyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketav@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

remia rubrikas „Kultūra:
mumyse ir šalia mūsų“
(Fondo parama – 10 000 Eur.)
ir „Tai, kas išaugina...“
(Fondo parama – 12 000 Eur.)

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 3 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus
spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

ALYTAUS
SPAUSTUVĖ

2014–2020 metų
Europos Sąjungos
fondų investicijų
veiksmų programa